

SECRETARIAAT DS'70
Postbus 3889
1001 AR Amsterdam
Tel.: 020-64 40 40

Amsterdam, 8 november 1980

Embargo 8 november, 11.00 uur.

OPENINGSWOORD PARTIJVOORZITTER ZEGER HARTOG, PARTIJRAAD ZATERDAG

8 november 1980

te
Amersfoort

POLITIEKE VAAGHEID BEDREIGING VAN ONZE DEMOCRATIE.

Partijgenoten,

Elk blad dat zich zelf enigszins respecteert heeft een horoscoop op één van z'n pagina's staan. De belangstelling van de individuele lezer voor zijn toekomst schijnt hand over hand toe te nemen. Dit zoeken naar het toekomstbeeld zien we voltrekken op allerlei terreinen via wetenschappelijke methodes als extrapolatie, simulatie, scenarioplanning enz.

Vanzelfsprekend dwingen ontwikkelingen in de samenleving daartoe. Zo stelt het halfjaarlijks verslag van de organisatie voor Economische samenwerking en ontwikkeling dat er medio '81 - 7% van de beroepsbevolking (d.w.z. 23 miljoen mensen in de 24 bij de ORRO aangesloten landen) werkloos zullen zijn. M.n. schoolverlaters en jeugdigen.

Dat alles dwingt tot het ontwikkelen van visie en toekomstgericht denken. Zo verscheen recent een rapport van de Wetenschappelijke Raad voor het Regeringsbeleid getiteld 'Beleidsgerichte Toekomstvisie'. Enige jaren geleden publiceerde diezelfde Raad een rapport met als titel: 'De komende 25 jaar'. De kern van deze rapporten is dat de beleidsvorming zich gesteld ziet voor, enerzijds knelpuntbestrijding en anderzijds de lange termijnplanning.

Het gaat er om of je bereid bent de mogelijke pijn nu te aanvaarden om het doel op langere termijn te bereiken. Dat kan met zich meebrengen dat er verstrekkende keuzes gemaakt moeten worden.

In eerste instantie geldt dit voor het sociaal-economisch terrein. Daar heeft het huidige CDA-VVD-kabinet zondermeer in gefaald, of zoals iemand het uitdrukte: dit kabinet volgt de Herman Heijermans-methodiek: 'Op hoop van zegen'.

Bij de grootste oppositiepartij, de PvdA ontbreekt de keuzelij n en

deze beleidslijn eveneens: De PvdA sleept zich voort van scenario naar scenario. Haar Weerwerk is wenswerk, maar géén realiteit. Natuurlijk wenst iedereen verbetering van de economie, maar men zal zich dan wel moeten distanciëren van de 'belangendemocratie'. Van het voortdurend aarzelen om beslissingen te durven nemen omdat dan weer de een of andere groep in verzet zal komen.

DS'70 heeft zich vanaf haar oprichting sterk gemakkt voor een toekomstgericht beleid en het is best mogelijk dat dit weinig populair was, al kunnen we elke keer constateren dat men via een achterdeur de voorgestelde initiatieven overneemt.

Onze samenleving is in de zeventiger jaren er één geweest, die als kenmerk had dat instanties met hun voorzieningen de problemen oplossen en de mens zelf buiten spel lieten staan. Het individu was niet meer betrokken bij het oplossen van zijn eigen problemen.

De hobbels werden weggenomen i.p.v. het leren ze te nemen. Hans Achterhuis zegt hiervan in zijn boek 'De markt van Welzijn en Geluk': 'Een nieuwe vorm van de totalitaire staat dreigt hiervan het gevolg te worden'.

DS'70 heeft zich vanaf haar oprichting sterk gemaakt voor een toekomstgericht beleid. Inflatiebeteugeling, kritische bezinning op de overheidsuitgaven, een fundamentele aanpak van subsidie- en belastingstelsel en een krachtige verdediging van onze democratie. Wat dit laatste betreft is het noodzakelijk een aantal ontwikkelingen, die zich de laatste tijd voordoen scherp in het oog te houden zowel nationaal als internationaal.

Zo is het onvoorstelbaar en volstrekt onacceptabel de wijze waarop het gemeentebestuur van Amsterdam de zaak de Grote Keijzer meent te moeten oplossen. Met een soort tromf verkondigt men dat de panden gekocht zijn, jongerenhuisvesting gerealiseerd wordt, zie hoe progressief en men vraagt om binnen gelaten te worden. Nou, de dames en heren krakers zouden dat dan even overwegen. Het resultaat is geweest dat men kan blijven zitten in woongroepen. Weliswaar kent de woningdistributie geen woongroepen, maar dat lost de D'66-wethouder wel op. De resterende huisvestingsruimte zal worden toegewezen aan andere urgente woningzoekenden, die opgegeven zullen worden door o.a. het J.A.C.

Partijgenoten, waarom Amsterdam nog een bureau huisvesting heeft, die o.a. urgentieverklaringen afgeeft, is een raadsel.

Men kan een dergelijk bureau nu maar beter opheffen, want de dienst in Amsterdam wordt uitgemaakt door diegenen, die zeggen dat onze maatschappij de hunne niet is.

Achter dit alles in Amsterdam en elders gaat maar één ding schuil: en dat is anarchisme.

Met voldoening citeer ik de realiteitszin, die blijkt uit het hoofdartikel van De Stem d.d. 11 oktober j.l.: 'In de jaren zestig toen de marxistische filosofie aan de Nederlandse universiteiten en hogescholen werd 'herondekt', kreeg ook het anarchisme als filosofie meer aandacht en volgelingen. Het anarchisme kent slechts een doel: de democratische orde vernietigen.' Elk middel is daarvoor geoorloofd - ook illegale zenders, die dag in dag uit opruien tegen de democratische rechtsorde. Ook Burgemeester Polak schijnt eindelijk begrepen te hebben, dat hun rechtstaat de zijne niet is, en dat hij anti-democratische methodes fel en principieel zal bestrijden.

Ik hoop, dat het gewest van de PvdA in Amsterdam, hem daarvoor de ruimte zal geven.

Of voltrekt zich geleidelijk aan toch wat tien jaar geleden in Driebergen op een vergadering van PvdA-prominenten, waaronder Den Uyl, werd geconcludeerd: 'De PvdA moet participeren in de technologische maatschappijontwikkeling, die een revolutionaire omwenteling vraagt van het cultuurpatroon, waarbij normen kunnen vallen. Revolutionair in de betekenis van direct en radicaal, dit kan geweld impliceren, maar gaat er niet van uit. Hiertoe, zo vervolgt het verslag van deze bijeenkomst, moet een aanval worden gedaan op een maatschappij, die de volgende kenmerken heeft:

- pro Westen;
- anti-communistisch;
- een kapitalistische inhumane orde in stand houden;
- materialistisch.

Partijgenoten, wie wind zaait, zal storm oogsten. Hoe sterk de partijdiscipline geldt bleek een dezer dagen nog weer eens, toen een PvdA-gedeputeerde in Noord Holland wegens afwijkend stemgedrag drie maanden in de gaten zal worden gehouden. Dit riekt, aldus deze gedeputeerde, naar de kerkeraad in Staphorst.

Partijgenoten, nu de verkiezingsprogramma's geleidelijk aan vorm beginnen te krijgen, komt ook de discussie rond de kernbewapening meer

centraal te staan. De vraag daarbij is, of het IKV-geleuter door zal
dingen in de verkiezingsprogramma's.

Soms heb ik het gevoel dat men niet meer beseft, dat het nog altijd
om de verdediging van ons land en ons vrijwaren van totalitaire
systemen gaat. Het gaat ten principale erom of we in alle vrijheid
kunnen denken en spreken en dat is in Rusland en alle Oostbloklanden
volstrekt uitgesloten.

Met grote spanning volgen we dan ook de ontwikkelingen in Polen.

Een isolering van z'n buurlanden is zich al aan het voltrekken.

Zal Rusland toestaan, dat een stukje mensenrechten, n.l. de vrije
vakbeweging zich kan voltrekken? Het gaat, partijgenoten, om mensen-
rechten. Een leven zonder deze fundamentele rechten is zinloos, omdat
het het wezen van de mens aantast. Daar valt niet mee te marchanderen.
Het doet weerzinwekkend aan als een partij als D'66 plotseling meent
de steen der wijzen te hebben gevonden in een bepaalde motie, die
juist geen splitsing in de partij veroorzaakt.

Het is weer de D'66-stijl van nooit kleur durven bekennen.

Ik hoopte, partijgenoten, dat met het ontstaan van het CDA de KVP-
mentaliteit in de Nederlandse politiek zou zijn verdwenen. Het wordt
echter geleidelijk aan duidelijk, dat dit niet het geval is.

De nieuwe Schmelzter in de Nederlandse politiek heeft zijn entree ge-
daan n.l. Jan Terlouw. Even vaag, even moeilijk vatbaar en te door-
gronden.

Partijgenoten, de huidige situatie staat noch nationaal noch inter-
nationaal toe dat men op cruciale momenten de feitelijke keuzen uit
de weg gaat en dat is het continue beeld van de partij, die duidelijk-
heid in de Nederlandse politiek zou brengen, n.l. D'66.

Het is onze plicht, partijgenoten, duidelijk te maken, dat onze samen-
leving vandaag de dag geen besluiteloosheid, geen halfslachtigheid
meer mag accepteren, omdat we keuzen voor de toekomst moeten maken.

De atoompacifisten zijn levensgevaarlijk omdat ze bressen slaan in
onze westerse defensie.

Van de politieke partijen moet duidelijkheid geëist worden, omdat men
anders de voedingsbodem creëert voor neo-fascistische groepen. We zien
daar in Frankrijk de voorbeelden van met een herlevend anti-semitisme,
met een terreur die in alles herinnering oproept aan het nazi-bandi-
tisme van de dertiger jaren.

Deze ontwikkelingen, die aanslagen zijn op ons democratisch bestel, verlangen van ons als sociaal-democraten een veel grotere krachtsinspanning dan tot nu toe het geval is.

Daarom meen ik dat alle afdelingen van DS'70 van nu af aan tot aan de verkiezingen politieke werkplaatsen moeten worden.

Nodig mensen uit om mee te denken over de gigantische vraagstukken waarvoor we staan. Er zijn duizenden en duizenden in onze samenleving, die zich zorgen maken over de ondermijnende krachten in onze democratie, over de rechtsongelijkheid. Die zich zorgen maken over de toenemende terreur over het aan z'n laars lappen van rechterlijke en parlementaire beslissingen. De politieke werkplaatsen van DS'70 hebben tot taak die ontwikkelingen te signaleren, de burgers op te roepen geen genoegen hiermee te nemen en straks bij de verkiezingen hun steun te geven aan het sociaal-democratisch alternatief DS'70.

o-o-o-o-o-o
o-o-o-o-o
o-o-o-o
o-o-o
o-o
o-o
o